

ΑΠΟΘΗΚΗ ΔΙΑΒΟΛΟΥ, ΚΥΚΕΩΝ

Συνδρομὴ προπληρωτέα,
Διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους καθ' ἔξα-
μηνίαν Σελ. 2.
Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Obstat aliis aliud (Ovid:)

Τιμὴ καταγράψεως, ἡ γραμμὴ ὁδ.
παλαιός 2.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐντεῦθεν εἰς τὸ
βιβλιοπωλεῖον Π. Πολάνη.

Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς τὴν
ἐγαθῆθα Συντάκτην τῆς Ἐποθήκης
Διαβόλου. *

ΤΟΜ. Β'.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ 16 Μαΐου 1860.

ΑΡΙΘ. 15.

ΤΟ ΗΥΚΝΙΚΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΒΡΟΤΟΣ.

Πυκνίκειον, Γερμανιστὶ Picknick· Picknick δηλοὶ τοιμῶ, καὶ Nick e πενθεῖ τῶν δρθαλμῶν ὅτι, θὲ πληρώσω. Ἐκ τῆς Γερμανικῆς ἀπέρροσεν εἰς τὰς ἄλλας γλώσσας, οἱ δὲ Ἀγγλοὶ εἰσήγαγον τὴν λέξιν ταύτην καὶ παρ' ἡμῖν, σημαίνει δὲ κυρίως Συμπόσιον ἢ Δεῖπνον κατ' ἑρανον πρὸς διασκέδασιν καὶ εὐωχίαν. Δέν ἔστελλομεν, ἀν οἱ ἡρωες τοῦ Θυμόρου συνήργουντο εἰς Πυκνίκειον κατὰ τὰς μακρὰς τῶν ἀνακωχᾶς, ἀν τὸ Συμπόσιον τοῦ Πλάστωνος δύναται νὰ ἀποκαλεσθῇ Πυκνίκειον, ἀν οἱ σύγχρονοι τοῦ Ρώμου διασκέδαζον εἰς Πυκνίκεια, καὶ κατὰ πόσον, ἐπὶ τέλους, εἰσὶν ἀνάλογα μὲ τὰ Πυκνίκεια μας; τὰ τῶν ἀρχαίων Φεδιτια. Συστίτια (δην τὰ παρ' ἡμῖν Κούλουμα) Συμπόσια, Κωπίδες, Ανδρεῖα, Δεῖπνα, Ἐρανοὶ καὶ τὰ Σοπνίνια, Epula, Σωπα, Saturnalia κτλ. κτλ. κτλ. Ολα τὰ ἀρχαιολογικο-εθνογραφικὰ ταῦτα ζητήματα τὸ ἀφίνομεν εἰς τὴν αἴΩνα ἡτοι, οὐ μὴ φεύγῃ τὸ ἀρχέτυπόν της, θε νοστιμεύεται, ἀνχυροβόλως, ἀποπλανωμένη νὰ ἀποκλαψῃ τὰ σμήνη τῶν ἀναγνωστῶν της εἰς τὰς ἀπεράντους καὶ ζωφερὰς χώρας τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος. Τὸ καύθημα, μὴ θελοντες νὰ ἐξέλθωμεν τοῦ στενοῦ κύκλου τοῦ παρόντος, δὲν ἔστελλομεν παρ' ὅτα, πίποντα ἀμέσως ὑπὸ τὴν αἰτιλψύνη ἡμῶν καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς, δύνανται καὶ παρ' ἡμῶν αὐτῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡτοι νὰ σταγγραφῶνται καὶ τοὺς ἀναγνώστας μας ἐκ τοῦ σύνεγγυς νὰ ἐνδιαφέρωσι.

Εἰδομεν τὴν παραγωγὴν καὶ ἐτυμολογίαν τοῦ Πυκνίκειου καὶ τὶ χριστολεκτικὸς σημαίνει, ιστέον διμεις ὅτι ἡ φιλέξενος, φιλόφρων καὶ εὐπροσήγορος τάσις τῶν κατὰ κατιρούς ἀξιωματικῶν τῆς ἀγγλικῆς φρουρᾶς καὶ τὴν ἐτυμολογίαν παρεῖδε καὶ τὴν σημασίαν ἐπομένως διέστρεψε, ὥστε, ὅταν εἰπῆ τις οἱ ἀξιωματικοὶ ἔχουσιν Πυκνίκειον, νὰ δηλοῖ ὅτι οἱ γενναῖαι υἱοὶ τῆς Ἀλβίσιον παρέχουσιν ἐξ ἕδειων τῷ γενναῖῳ εἰς γνωρίμους καὶ εὐνοούμενους τῶν ἐντοπίους, εἰς κάμπιαν πλησιόχωρον ἐξοχῆν.

Οἱ συνταγματάρχης Βρούς, ἐνδοὺς εἰς τὰς ὑφηγήσεις, οὐ κατέται, ἐνισπίου τιός φίλου του, συνέλαβε τὴν εὐ-

τυχῆ ἰδέαν νὰ δόσῃ τὸ περὶ οὖν ὁ λόγος Πυκνίκειον εἰς τὴν κωμόπολιν Σπαρτί, καὶ ταῦτα, ἵνα, ὡς ἐφικτὸν συμφέλιον θῆ καὶ συνδιαλλαγὴν μετὰ τῆς κοινῆς γνώμης, τὴν δοίσιν, ἀλουσίως, οὐσὶ αὐτὸς ὀμολόγησεν, εἶχεν ἐκ δικαιεμάτωι σκάνδαλοις. Εἶπε δὲ καὶ ἐγένετο. ‘Ο Μέντωρ τοῦ Συνταγματάρχου ἐσχημάτισε πολυώνυμον κατάλογον (εἰς δὲ ἐπρώτευχν οἱ εἰς πολυθρύλην τινα δήλωσιν ὑπογράψυντες, περὶ τῆς ἐν κατιρῷ τῷ δέοντι) ἐξ ὧν ἔμελλον ἐκ τῆς φρουρᾶς νὰ πυκνίκειοθωσι, καὶ θάρρους ἐμπλεως, τὴν παρέδειν εἰς τὸν ἀρειμάνιον φίλον του, λέγοντες δὲ τὸ Πυκνίκειον θῆθεν ἀρήσιος ἐποχῆν, δὲ οὐδεμίᾳ κακλὸς ἀνατεθραμμένη Κυρία δὲν θῆθε λεπύτι, καὶ δὲ τρισμύριοι κατὰ ἐπέκεινα θετατι, πανταχθεν τῆς Νάσου θῆθεν συρρίζεται πρὸς τὸ μέρος τοῦ Συμποσίου ἵνα τοὺς καὶ μεράσωσι! Ή πολυπόθητος ἐκείνη ημέρα; ή μᾶλλονταχ νὰ ἀπεράτη εἰς τὰ χρονικὰ τῶν Ἀγγλοϊονικῶν ἀνεκδότων, καὶ νὰ καταταχῇ πρώτη, διὰ τὴν σκαντικότητα της, εἰς τὰ γκατρονομικούσικα τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, ή ημέρα, λέγουμεν, ἐκείνη καθ' ἡδονὴν περιέχειν αὐτοῦ καὶ τοῦ τόπου μυητικάταν ἐφθανε, τέλος, κατὰ τὸ πρωπαριθόνησάθετον. Ή εἰς Σπαρτίᾳ ἀγουσα ἐτεπάζετο ἀπὸ πρῶτης ἐκ παντοειδῶν δικῆς ὡν φερόντων τὰ φίλια πίφια, τὰς μποτίλλες, τὰς πυκνίκειάς ἀποτελευτας καὶ τὰ ὅργανα τῆς ἀγγλικῆς Μουτικῆς, ἀλλ' ὅποιας υπῆρχεν ἡ ἐπιληξίς, μᾶλλον δὲ πειπάν, the disappointment τοῦ μεγαλήτορος, Βρούς δὲ ἀρ' ὅλα τὰ μέρη ἐλάμβανε φλορονητικῶτατα γραμμάτια, δι' ὃν τὸν πόχαριστον μὲν διὰ τὴν ἀδροφροσύνην του, ἀλλ' εἰς τὰ δόποια, ἀλλοι ἀλλοι ἐφύρισκον προράσεις διὰ ν' ἀποποιηθῶσιν, διόν εἰντες ἀδροφροσύνεστέρως, τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀγγέλου ἡγδόσας καὶ οὐ δύναμαι ἐλθεῖν, γυναικεῖς ἔγημας καὶ οὐ δύναμαι ἐλθεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα. Φίλει δύναμαι γενναῖος καὶ ἀνεπηρέατος ὁ Κορίος Βρούς, καὶ κατὰ τὴν περιστασίαν ταῦτην οὐδὲ στεργεῖται τὸ ἐκκεντριστὸν τοῦ χαρακτήρος του, συμπαγέως δὲ τοὺς θερόπιλούς ἐπιστηθίους του ἐξεκίνητε βηκαὶ διδοὶ πορτάρην παρέσθε ἐκ τῆς πόλεως εἰς Σπαρτί, ὅπου εὐδεπίζετο νὰ ἴδῃ τούλαχιστον τοὺς περὶ τοῦ φίλου του εὐεγγελισθέντας τρισμυρίους, ἀλλὰ

ΙΑΚΟΒΙΑΣ ΤΟΥ
ΑΙΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΤΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΤΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

καὶ κατὰ τοῦτο αἱ προσδοκίαι του, σχεδὸν ὀλοτελῶς, ἐ-
ψύσησαν, διδι τοὺς μόλις δύο ἡμέρας ἀνθρώπων ἦλθαν νὰ
τοὺς ψύχλωσι τὸ ὄπανχ! (1) Εἶτε δὲ μὲ τοὺς ἀξιωματι-
κούς του καὶ τρεῖς τέσσαρες ἐντοπίους φίλους του, αὐτὸς
ἔπιπτε ἐπίμα.

Αἴγεται δὲ ὅτι δὲ οἱ Μέντωρ, ἵνα ὡς ἐφικτὸν παρηγο-
ρήη τὸν Θεόρειν φίλον του πύτοσχεδίαζε, μετὰ πλει-
στος ὑπηρεσίας, τὸν πανηγυρικὸν του. Λυπούμεθα,
αὐτὸν δυνάμενον νὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας
μη; τὴν περιληπτὴν τούλαχιστον τοιούτου λόγου, διδι τοι,
καὶ ἡ θρωποῦ καὶ Ἑλλῆς καὶ Κεφαλληνῆς ὅντες, δὲν δυ-
νατοῦσαν αὐτὸς καὶ νὰ φράντασθωμεν, πᾶς δύναται τις νὰ
δειπνηγματεύῃ τοιούτον ἀντικειμενον!! (2) Πρὸς ἀ-
πολημματιν των δμως, ἐπιφέρομεν τὸ ἐπόμενον λογί-
δησιν, τὸ δόπον λέγεται ὅτι δὲ Κύριος Βρούς ὡς οὐράν
εὐτράπεδον εἰς μίαν του πρόποσιν. Εἰπε δὲ ὅτι; Far from
regretting ὅτι οἱ περισσότεροι τῶν παρ' αὐτοῦ προσ-
κληθιντον had not done him the honor of accepting
his invitation, μάλιστα πήχαριστετο, καθότι προτι-
μώτερον νὰ εὑρίσκηται τις μεταξὺ δλίγων πλὴν δλων
real friends παρὰ πολλῶν καὶ ἔχθρων, (ἐξ ὧν εικα-
ζεται πρῶτον, ὅτι ὁ gallant Bruce ἔχει παρ' ήμιν πε-
νισσοτέρους ἔχθρους παρὰ real friends, καὶ δεύτερον,
ὅτι μετ' εὐχαριστικῆς, ἀληθῶς εἰπεῖν, ἀγαθωσύνης, αἵτις
μᾶλλον φράτορος ἡ στρατιωτικοῦ, καὶ ἔχθρούς του εἰς
τὸ Πικνίκειν ἐπροσκάλεσε,) ὅτι εὐρισκόμενος εἰς τὴν
τράπεζαν he felt ashamed νὰ ἀναφέρῃ the improper
motives, (ντροπόλογα ἡ βρωμάτωγα) which τὸν ένεσαν
in an anomalous position μὲ τὸν τόπον, (αἱ πχρευ-
σκόμεναι ἀγγλίδες Κυρίαι, ἐπειδὴ οὐδεμὲν οὐα
ἐντοπία ὑπῆρχε, ἐκευθυδόται μέχρι λευκώματος
βεθαλμῶν καὶ σκανδαλισθεῖσαι ὑπετοθέρζαν fy! fy! for
shame!) ὅτι he pities them ὅτι ἀργά του; ἔγνωρισε,
that ὁ τόπος μ' δλον δὲ ἔχει πολλοὺς fools, for not
saying more, ἔχει δύως καὶ some very respectable
ones, (hear! hear! hear! hear!) ὅτι ἡ ἐπιθυμία του ἡτο,
πρὶν ἀναγωρήσῃ, νὰ προσέρῃ τὸ Συμπόσιον ἔκεινο ἵνα
εὐχαριστήῃ τούλαχιστον his faithful friends and ad-
mirers, (cheers, χειροκρήσεις καὶ υποκλίσεις ἐκ μέ-
ρους τῶν προσκεκλημένων) ὅτι δοσοὶ δὲν ἔδεχθησαν τὴν
γενναίαν του προσκλησιν, μόνοι τῶν ἐπροσδόκησαν καὶ
αἴτους; ἥδεησαν, (hark! hark! hark! hark!) καὶ ὅτι
τοι; ἥδεη thankful, ὅτι τὸν ἔδιδαξαν à ses dépens
how νὰ προστρεψῇ μὲ αὐτοὺς; ἀν ποτὲ ἐπιστρέψῃ, ὅτι
it was with his greatest concern that he ἐπρεπε νὰ
περιτηρήσῃ ὅτι δὲ τόπος δὲν ἦταν thoroughly free
from superstitions and habits τεινόντων rather to

barbarism! (cheers) ὅτι as he never had aspired, a s-
ome hody else, to popularity (hark! hark!
hark!) ἔλαχεν ἀφοροῦν νὰ δυσαρεστηθῇ μὲ τὸν τόπον,
which as it appears misunderstood his feelings
(cheers!) ὅτι δταν ἐπιστρέψῃ ἥδεη συνάψει a more
strict intercourse with them all, (έδω εἰς τῶν συν-
δικημόνων, θέλων δι' υποκλίσεως νὰ εὐχαριστήσῃς
ἀφανίζεται δλος ὑπὸ τὴν τράπεζαν, σφυριγμοὶ ἐκ μέρους
τῶν ἄλλων), ὅτι ἐν τούτοις He proposed a toast that he
might, at his return, find τὸν τόπον conciliated with
his own opinions (Amen! Amen! Order! Amen!
Order!).

'Εν μέσῳ δὲ τῶν κοινῶν ἐπευφημιῶν εἰς τῶν προτ-
κεκλημένων ἀπήντα;

My Gallant Colonel!

Nous sommes plus qu' enchantés! indeed! for the
expression of Your generous sentiments towards
ourselves, we are very sorry, all the Argostolitan
people cannot be present, in order to witness to
You their feelings and understand what a great
and irreparable loss it will be to them, and to every
one of us, Your leaving this island!

Gallant Colonel!

Permettez-moi of congratulating You on Your
Pickwick, il a été magnifique, both pour l'abbon-
dance des mets et pour l' excellence des vins; we
did all our utmost pour y faire honneur and enjoy it.

En attendant, Messieurs et Dames, I propose the
health of Colonel Bruce's Cook and Butler, as having
been the only persons, who distinguished
themselves on this occasion (whip! whip! hurrah!
whip! whip! hurrah! whip! whip hurrah!)

Η φωνὴ τοῦ Iovio chairmain, who was also le maître
de la cérémonie ἤγαντο εἰς τὸ οὐρά.

Ἐδύστο δ' ἥλιος ἥδη

Καὶ Πυκνικείου τελετὴ μονοκέρεος ἔξετελέσθη.

ooooo

Απόγοριον τὴν 29 Ἀπριλίου 1860.

Φίλτατε Διάβολε.

Ιδού, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου, σοῦ ἀποστέλλω σημο-
ωσιν τῶν ὄποιων παρ' ἐμοῦ ἔγινεται πληροφοριῶν, περὶ τῆς
κατὰ τὸν λόχαντα Μάρτιον ὑποδοχῆς, ἡς ἐτυχεν ὁ Κ.
Στόρες ἐνταῦθα, δπως συμπαραβάλλεις αὐτὴν μὲ τὴν τὴν
Νέας Εποχῆς καὶ ἰδεῖς πάσον ἔκεινη ἔχρυψε τὴν ἀ-
λήσειαν.

Ο Φίλος σου Σατανᾶς.

ΤΡΙΤΗ ΘΡΥΛΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ Κ. ΣΤΟΡΕ
ΕΙΣ ΑΙΓΑΙΟΥΡΙΟΝ.

Μὲ νομίσος ὅτι ἡν κατὰ τὴν πρότειν ἐγενέθη εἰσο-
δον τοῦ Κ. Στόρε, πρὸς ενὸς ἔτους, τὸν ὑπεδέιθημεν μὲ
τὰ Οὐράδα, καὶ μὲ τὰς αγροτεύεις τοῦ Μεγαλού
Πολίτου ριμπλεύρι, διῳτε ταῦτα, ἀπηλαύσα-
μεν καὶ 500 λίσσας πρὸς κατασκευὴν ἐνδεῖς Μόλου—ἄν κατὰ
τὴν δευτέραν ἐλευσίν του, λαβούσσα γάρων κατὰ τὸ λη-
ξιν θέρος, τὸν προϋπαντήταμεν, μεν' ὅλου τοῦ σημαντ.

(1) Ήσκυδε ὁ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΠΕΚΑΤΟΡΟΣ ΠΡΟΕΣΤΩΣ
πάντας πάντας ιδιμπεράτος; καὶ Α. ΠΑΝΑΣ ΔΟΝΑΤΟΣ
εἶναι ποσοφένεγκον εὐχαριστήριον εἰς τὸν Αστυνόμου μαρεῖ.—
1/2 λεπτὸν δίκαιον λέγοντες ὅτι δὲν ἔχει παρὰ δύο ἡ-
μέρας ἡροφωτισμόν τοῦ Κ. Βρούς καθ' ίμιῶν μίσσος θεοφάσεως, ώ-
στε δύος επιτηρούμενης εἰς τὸν Ἀρχιμαστὴν τῆς Φρούρως νὰ
πάγιη τερμάτια τοῦ Μουσικοδιδασκαλοῦ Γ. Δαμπύρη, ἐνῷ
τούτοις τούτοις αἱ ἀγγλικαὶ μουσικαὶ, μετὰ γενικῆς εὐχα-
ριστίσεως καὶ τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς,
τὰ ἔξετελουν!!

επολίστου Στόλου μας; κανονοθολοῦντες, τὸν ὑπεδέχθησαν δὲ κατὰ τὴν ἀπόβασιν Πλεύστοις τῶν Μεγιστάνων τοῦ Τόπου μὲ τὰ Ζήτω, ὡς τε ὑπεχρεώθη καὶ διετριόφρων οὗτος καὶ Σοῦρὸς Ἀγγλος, νὰ ἐκράσῃ εὐγνωμοσύνην, περὶ quella accoglienza vera mantemagnifica!!!

Μήν νομίσῃς ἐπαναλαβίζων, δτι ἐφέρθησεν διαφορετικὰ καὶ κατὰ τὴν τρίτην ἀπόβασιν του... Ἀπαγε!! Η Τρίτην ὑποδοχή του εἰς τὴν πόλιν μας συμβάσα τὴν 26 Μαρτίου, ὑπερέβη τὰς προσδοκίας καὶ αὐτοῦ τοῦ ιδεοῦ,—τὸν ὑπεδέχθημεν μετὰ Βαΐων καὶ Κλάδων, μάλιστα... μετὰ Βαΐων, καὶ Κλάδων.—Η ἡμέρα ἡτον ωραία, διαμερίζεις διατριβάντων.

— Εἶπειδὴ σάβδοτον, ἔγεμεν ἡ Πόλις μας Χωρικῶν—

Περὶ τὴν μεσημβρίαν λοιπόν, στιγμὴν καθ' ἓν ἀπαντες

εὐκαίρουν, ὡς ὥραν γενύματος, ἀγκυροθολεῖ τὸ Ιονικὸν

Ἄτμοπλοιον φέρον τὴν Ἐξοχώτητά του.

Οἱ Ἐπαρχιακὸς Σύμβουλος Κεφαλῆς, ἔδραμεν ἀμέσως πρὸς προϋπάντησιν του μὲ ἐν πλοιάριον, σκεπασμένον μὲ ἔνα Πεῦκι, (τάπητα) (1) ἐπ' αὐτοῦ ἐκάθισεν ἡ Ἐξοχήτης του, καὶ ἀπέβη εἰς τὴν ξηράν, συνοδευμένος ὑπὸ τοῦ Τοποτηροῦ — Ἐπάρχου, Ἐπαρχιακῶν Συμβούλων, — Πλοιάρχων, τῶν Πολεμικῶν Σελάχτων, τὰ δοποῖς κουβάλει μεθ' Ἐκυπού. κτλ. — Εἰς τὴν Ἀποδέχθραν τὸν περιέμενον διά Μέγας Πρωτοσύγγελος μετὰ τῆς Πεντάδος του, ἡ Μολοεπιτροπῆ, — Οἱ Μισθοδοτούμενος Πρόεδρος τῆς Πετροτζίου Σχολῆς, Ἄδ. Αελλαπόρτας, καὶ οἱ ὀλίγιστοι ὑπάλληλοι — Ἀπόντος δὲ τοῦ Πλεμόνη, δεύτερος Μέγας Πολίτης Ἡλίας Μαρέντικης Παρέησιας — Εἶπε δύοτε τὸν εὐρὺ χριστιανὸν τόπον διὰ τὰς Εὐεργεσίας διόποι ἐλαύνει — Οἱ οἱ ἄρχοντες διόποι ἐλάύνει ταῖς 500 λέσχαις διὰ τὸν Μόλο, θά ταῖς φάνε ἐκεῖνοι μὲ τέσσαρους μοναστήριοις Μαρτύρους διόποι ἐλαύνει καὶ δουλεύουν — δτι οἱ εἴναι χρεία νὰ κατασκεκτήθῃ τὸ Πόρτο διεκφορετικὰ — δτι, τὸ φρενάρι διόποι ἐφτιάσκεις κοντὰ εἰς τὴν Στίχη, ἐπορευε νὰ βαλθῇ εἰς τὴν Ἀκρη τοῦ Πέργου καὶ διόποι εἰπεκτικοὶ πολλὰ ἀλλα τέτοια διὰ τὸν τόπον — Ὁ Ἀρμοστής τὸν εὐχαρίστησεν, ἐπῆσε σημείωσιν διὰ τὸν τόπον τὸν οἰτινές εἰχον προειδοποιηθῆ ἀπὸ τὴν Αστυνομίαν, δτι ἴρετως θέλει τοὺς ἐμποδίσεις νὰ διπέτων σημπάρα, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Λαυρίας, καὶ ποὺ ἐπερικλεῖται τὰ τοὺς δύοτε διδεῖται — Εκεῖνος δὲ ὡς Φιλόστορος Πατέρος, φροντίζων διὰ τὴν εὐημερίαν

(1). Ήτον τῆς Εκκλησίας τῆς Ἀνατολικῶν, δὲν γενικεύει διμος εἰς Καρπαθίαν, τῷ μαρτυρίουν μόνον διὰ νὰ σκεπάζουν τὸ Νεκροκορίσσατον, οἷον τούτη Εκφράζει Δειψάνου τινός.

(2). Καὶ τὴν ἔπειτα ὁ Μαρέντος, διότι, διὰ ἀπὸ ἐκεῖνα διόποι κρεμοῦν εἰς τοὺς δρόμους εἴναι πάντη ἀχριστικούς, καὶ ἀναρρήποτε, καὶ ὅπου καὶ ἀν τεθῆ.

τοῦ τόπου, τοὺς εἶπε νὰ βίπτουν ὅπερα θέλουν — τότε καταλαμβάνεις δτι τὸ οὐρά ἐπῆγε ἵνα γόνα.

Μετά ταῦτα τοῦ ἐδεξίαν τὸ Πόρτο οποῦ είναι χωρισμένο, καὶ τοῦ εἰπεῖν δτι είναι ἀνάγκη νὰ ἀλλάξῃ τὰ γουλιά ἐνδὲ δρόμου.

Ακολούθως ἡ Α. Β. ἐπένθη ἐπὶ τοῦ Ατμοπλοίου, δημοτικοῖς μεταβῆ εἰς Αργοστόλιον.

Λίγη είναι ἡ ἀκριβής ἐξιστώρησις τῶν κατὰ τὴν τρίτην ἀφίξιν του διατριβάντων.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΜΙΤΟΣ Γ. ΜΕΤΑΞΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΓΧΩΡΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

Ἄπο καιρὸν εἰκασιρόν, ως ἔκλαμπροι Κομῆται ἀναρρίνονται εἰς τὸν ὄρκοντα ἐνής Κόσμου, ἐνδὲ Κράτους, μιᾶς Ἐπαρχίας, μιᾶς Πόλεως δημιουργικῆς καὶ καλλωπιστικά τινα διαιμόνια ἀνδρῶν, ἀποστέλλομενα ἐξ αὐτῆς τῆς Θείας Προνοίας μεταξὺ τῶν θυητῶν, εἴτε πρὸς ἔμπνευσιν καὶ προκάταρξιν ἀστικῆς οὔτως εἰπεῖν ἀρχιτεκτονικῆς, εἴτε πρὸς κατερτισμὸν, διευθέτησιν καὶ πρόσδοτν τῆς ἡδη ἐνυπαρχούσοντος. Οἱ τοιαῦτα διδηγούμενα ἐξ ὡσίου πείρας, ὄρθου λόγου καὶ φιλανθρώπου σκοποῦ, ἐπαξίως δύνανται νὰ ἀποκαλεσθῶσιν εὑργέται τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' δτε τάσις τοιαύτη, μὴ ἐφρημοζομένη εἰς ἔργα κοινῆς ὥρετες, γίνεται τὸ δργανον κενοδόξου μανίας ἡ δοκίλας καὶ διάθρηπον ισχυρῶν πατρόνων, τότε δὴ τότε, τὰ ὑπὸ τοιούτων ποταπῶν καὶ χριστικῶν ἐμπνεύσεων ἔργη κατατίθεσιν μέχρι τινός η μάστιξ τοῦ τόπου ἐνθα λαμβάνουσι χώρεν καὶ ἡ πικροτέρα καὶ διαρκεστέρα Σάτυρα τῶν προτατίθεται τῶν. Πρεπόντως οἱ Ἑλληνες σεμνούμεθα διὰ τοὺς Θησεῖς, Θεμιστοκλεῖς, Περικλεῖς καὶ Άλεξινδρους μαζί, καίτοι ἔχοντες καὶ Μίλωνας καὶ Κύκλωπας. Οἱ θωματοί καὶ ίταλοι διὰ τοὺς Νουμῆς, Τραχιγνύοντας, Αδριανούς, Δεκάτους καὶ Νηπότεροντας. — Οι ἀσυροθαβύλωνοι διὰ τὴς Σεμιράμιδας καίτοι ἔχοντες καὶ Νεβουχοδονόσορας. — Οἱ θῶσοι διὰ τοὺς Μεγάλους Πέτρους τῶν. — Οἱ Ιστανοί διὰ τοὺς Καλίρχας τῶν καὶ Καρβόλους τῶν, καὶ τέλος οἱ Αιγύπτιοι ἀν ἐλαύνων Χεοπά, Μυκερίνους καὶ Ρχμέτες, θυσίσαντες τότες καὶ τότες μυριάζεις ἐκατοστόντων ἀνθρωπίνων ὄντων, πρὸς ἔγρασιν γιγαντικῶν τάφων, δπως οκληρῇ ἡ ἀτομικὴ τῶν ποταπότες, δύνανται δύως καὶ δικαίως νὰ ἐγκαυχηθῶσι διὰ τοὺς Μούριδας, Σεπώτριδας καὶ Λαχίδας τῶν.

Οἱ Κεφαλλήνες, δυτικοί, δὲν δύνανται νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν ἀθίνατον ταῦταν χρείαν τῶν ἀγροτεργητῶν καὶ μεγαλεπιθεύλων ἀνδρῶν, εἰμὴ διὸ ὄντως μόνον καὶ ταῦτα ζένα, τὰ τῶν Δειδουσέτων καὶ Νεπίρων. Άλλ' ἀν τὸ Εύτιμον Εγγώνον Συμβούλιον ἔθελεν λίθην ὑπὸ εύνοικωντερων μασκεψίν, καὶ προστάν τως ἐκτιμήση σχέδιον, τὸ διόπτρον προσβάτων διόπτραν νέοντα, πούντα μεθαρτούμενην μὲ τοιχούλωδαν δτι ἔχομεν καὶ ημεῖς αὐτοὶ τοιούτους Κομῆτας τοιούτους διατιμούσουμένους ἀνδρας:

Ο Κδ. Γ. Μεταξάς Αγγελάτος ἐπεριουσίας καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ Εγγώνον Συμβούλιον, σχέδιον περὶ σχηματισμοῦ

πλατεία; καὶ οὐρανῷ τούτῳ ἡ Bel Vedere επιτύπωσεν τὸν λόφον τῆς λεγομένης Κάτω αὐλής, ἡ οὐρανούσιος Αργοστολίου, μὲν ὡς ἡ καταψύχας Γεροντανελάτη, οἱ οἰωνικαῖς τὰς ψυχαράς, κατέκατε χειροῦς προσεργόμενοι ξένοι δύνανται κατεῖ τὰς ἕρετας καὶ ἀναπαυσίους; οὐρέος νῦν ἔχωσι, τρόπον τινά ἔν αὐτῷ οὐν σφρόγον ἄμαδε καὶ περίπατον διατεκδισσεως, ἀνέσεως καὶ ἀναψύχης Πέτριξ τοῦ βρησκέντος Οἰλίσκου, δοτις ἥθελε σιεδουμῆνη κατεῖ τὴν Ἐλεβετικὴν ἀγροτικὴν ἀπλούστητα, ἥθελον διευθετεῖσθαι καθίσματα πάντοτε εφ' ὧν καθεζόμενοι οἱ προτερογένειοι ἥθελον λαμβάνειν, οἷμὲν τὸ παγωτόν τῶν, εἰ δὲ τὸν καρέτων, ἄλλοι τὸ σίγαρον καὶ ἄλλοι τὸν θαλασσίον καθερὸν ἄξερα, τοῦ δοπού τὴν θυμαράς καὶ θεραπευτὴν ἐπιέρχοντα ἐπὶ τῆς φυσιολογικῆς μας καταστάσεως, πάντες γνωρίζομεν καὶ ὀρολογοῦμεν. Βυθοῦμενοι δὲ ἐπόν τις ἔχοντες εἰς τοὺς βομβανικοὺς ἑκάστους, ἔρεμβασμούς, οὓς τινας ἥθελεν τοὺς ἐμπνέεις ἡ θέα τοῦ πρὸ τῶν ὄρθαλμῶν τῶν ἱκτυλισσορέμενου δρίζοντος, ἀγαθώτεροι καὶ ἐπιεικέστεροι ἥθελαν κατὰ τὸ ἐσπέρας ἐπιστρέψει εἰς τὰ ίδια. Καὶ τῷ ὅντι, δῆλος δύσμενος δημιούρην τῶν κυανῶν ὡρῶν καὶ σκιερῶν βουνῶν τοῦ τερπνοῦ Ληξουρίου, καὶ γαλαρῶς ἐκτοξεύων εἰς τὰ ἀντίπερα τὰς χρυσερύθρους στείνας του! . — Αἱ γοντευτικαὶ νῆσοι τοῦ Διός καὶ τῆς Δητοῦς, τὰ φυσικὰ ἑκάστα καὶ ἀκράδαντα μηνηεῖς προγονικῆς δόξης καὶ κλασικότητος!

Αἱ θαλαρεῖ ἀκταὶ τῆς κάτω Διβαθοῦς! — τὰ βουανικά κώτατα Γραδάκια, δουσοῦσι τοτὲ σμήνη Νηριδῶν (δύον καὶ ἡ Ανεράϊδες) ἔδροιζον τὰ ἀθάνατα καὶ γνώδη καλλή των! — Οἱ ἀπέρχοντοι τῶν Κυρ. Φωκᾶς Ηλικιώνες, μάρτυρες, τις εἶδε, πόσων καὶ πόσων ματαβολῶν καὶ καταστροφῶν τῆς Νίσου μας! — Οἱ ἀνοικτός πρὸς δυσμάς δρίζων, ἐφ' οὐ κίθε στιγμὴν, ὡς ἐπὶ διαφανοῦς διοράματος, σκιαγράφουνται, οἱ ίστοι καὶ τὰ ίστια προσερχομένων πλοίων — Οἱ καποῦς τῶν ταχυπλόων ἀποκινήτων καὶ τῶν πολυκρότων Ἑλικοκινήτων φοβήτων τοῦ Κυρ. Στόρε! . Τὰ τῆλε κακεῖσε, καθ' ὅλην τῆς θαλάσσης μας τὴν ἐπιφάνειαν ἐπιπολάζοντα πλοιάρια τῶν φιλέργων καὶ αὐχμηρῶν ἀλιέων μας — Οἱ υπέρ τὰς κεφαλὰς τῶν πανηγυρίζοντων ἀνιπτάμενοι καὶ κούζονταις κόρακες — Οἱ κάτω τῶν ποδῶν των κευκλουρίζοντες κλάροι — Οἱ εἰς τοὺς πέριξ ἀνθηροὺς λειμῶνες νεμόμενοι καταπληγωμένοι τοῦ νεύλου ἵπποι — Οἱ ἀγροτικὲς ἥχοι τῶν κωδώνων τῶν προσπελαζόντων ποιηνίων, ἡγουμένου τινὸς Μυρτίλου ἢ Τιτύρου, σπανιώτερον δὲ λευκῆς Ἀμυρίλλιδος — Οἱ ρός τῶν βιών, τῶν ήμιόνων καὶ τῶν δ.ων οὔτινες ἐνεργούντως προσφέρουσιν εἰς τὴν φύσιν γάνους — Οἱ Παιάνες τῆς ἀγγλικῆς Μουσικῆς, ητίς φλοφρόνως ὡς εἰς τὰ Κούλουμα, ἥθελε μας προσφέρεσθαι, καὶ μάλιστα Φρουραρχῆντος τοῦ φίλου μας Κύριου Βρούς — Προσθέσατε εἰς ὅλη ταῦτα, τὸ ἔξι αἰτίας τοῦ ὠραίου φύλλου καὶ τῶν πικορίστοκοτῶν καθησηρέας ἐπογκουμένου Μαλακοφιων γούτην μα, καὶ ἔξετε ἰδεάν τοῦ εύφρους ἀράδε καὶ κοιναρέλους ειρήματος καὶ υπηκανήματος τοῦ Κόμπτος Μεταξᾶ καὶ τοῦ ἀσυργή ώστος λάθους εἰς ὃ περιέπεσε τὸ ἔτιμον Ἐγχώριον Συμβούλιον, μὴ ἀσπασθεν-

έργον συναρμολογοῦντα ἐν ἔσυτῷ τὴν φυσικήν, ιθακήν καὶ ψυχολογικὴν ὀρελεῖσαν ἡμῶν ἀπάντων, μὴ τεκτονικέντων οὐδὲ αὐτῶν τῶν Συμβούλων, τοῖς τούς ὅποιού δὲ καταρτισμένοις ἥθελε στοιχίσει εἰς τὸ Ἐγχώριον Ταμετόν, εἰκῇ τρεῖς χιλιετίας τάλη, τὰς ὄποιας, καὶ ἂν δὲν εἴχε, καλλιεστα ἥδινατο, ως ἐσχάτως ἐπρεζε διὰ τὴν προΐκα τῆς Οίνουργικῆς Ἐταιρίας, νὰ θηση εἰς τοκογλυφικὸν συναγώνισμα.

'Αλλ' ίσως τὸ Ἐγχώριον Συμβούλιον εἴπη εἰς τὸν Κόμπτο Μεταξᾶ: Οἱ τόπος μας, Κύριε, στερεῖται Νοσοκομείων, στερεῖται Νεκροταφείων, στερεῖται Φρενοκομείων, Σὺ δὲ τί μα; ψύλλεις Πλατείας, Λουτρά καὶ Περιπάτους; . . .

— Κύριοι — Αντιτείνοι δι Κόμπτο Μεταξᾶς, τὰ Νοσοκομεῖα τὰ Φρενοκομεῖα καὶ τὰ Νεκροταφεία σας, εἰναι διὰ τοὺς φυσικῶς ἀσθενοῦντας καὶ διὰ τοὺς νεκρούς, τὸ ἔργον τὸ δοποῖον σᾶς προτέινω, εἰναι διὰ τοὺς ζῶντας καὶ ὑγιεῖς, καὶ ἔχει σκοπὸν, ἀν οὐχὶ νὰ καταστήσῃ, ἀνωρέλη τὰ Νοσοκομεῖα, τὰ Φρενοκομεῖα καὶ τὰ Νεκροταφεία σας, διπέρ οὐκ ἐφ' ήμεν, τούλαχιστον νὰ κάμη νὰ μὴ παρασυγχαζονται, ἥγουν προτίθεμαι νὰ ὀλιγοστεύω τὰς ἀσθενείας, τὰς τρέλλας καὶ τοὺς θυνάτους, καὶ ἀν διὰ τόσον καὶ τόσον καιρὸν ἀπέρσαμεν χωρὶς τοικύτα Καθιδρύματα, πολλῷ μᾶλλον θέ δύνηθωμεν τοῦ λοιποῦ, δταν ουστηθή ἡ περὶ ἡς δ λόγος Πλατεία ήτις, τὸ ἐπαναλαμβάνω θὰ εἴναι ἀληθές ἀλεξητήριον καὶ τρέλλων καὶ νόσων καὶ θανάτων.

— Κύριε, τί μᾶς φενακίζεις μὲ τὰ ἀέρια καὶ χιμαρικά σου σχέδια; ήμεις πρέπει νὰ φροντίσωμεν πρὸ πάντων περὶ συστάσεως καὶ δ.οργα.ώσεως Φρενοκομείων, ἵνα μὴ ἀναγκαζόμεθα ν' ἀκούωμεν διημέρειας ἀτιμωρητείας τηρητουργημάτων, οἵα τὰ θυέτερα!

— Κύριοι, διὰ τῶν σχεδίων σας καθιδρύσεως Νοσοκομείων καὶ Νεκροταφείων γίνεσθε ἐκουσίων; μάντεις κακῶν διὰ τὸν ταλαίπωρον καὶ πολυπάθη τοῦτον Λαήν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ δοποίου, ὡς φρίνεται, προσδοκάτε τὴν Πανώλην, τὴν Χελόβροτα καὶ δλα τὰ σμήνη τῶν αὐθρωποφάγων ἐπιδημιῶν δταν δὲ διὰ τὰ Φρενοκομεῖα, τὶ νὰ σᾶς εἴπω; ἐκτὸς δτι παρασκευήσεθε, ἀρροδίους τόπους αναπαύσεως δταν λίξη ἡ ἀρχή σας.

Ταῦτα καὶ τὰ τοικύτα φύσοκουσι καὶ ἀντιφάσκουσιν οἱ Ἐγχώριοι Συμβούλοι καὶ οἱ Κόμπτο Μεταξᾶς, ήμεις δὲ, σεβόμενοι οὐπέρπολοι καὶ τοὺς μὲν καὶ τὸν δὲ, δέν θέλομεν νὰ ἐπιφέρωμεν δριτοτικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου κρίσιν — τὸ δὲ Κοινόν διάδικτη μεταξὺ Πλατειῶν, Λουτρῶν, Οἰλίσκου, Νοσοκομείων, Φρενοκομείων καὶ Νεκροταφείων.

ΙΑΙΣΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΙΝΗΣΤΡΑΛΗΝΙΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟ Ι
ΑΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΟΠΡΙΟΥ
ΑΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

